

Γιὰ τὴν λαογραφικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" ἀπὸ τὸν
ραδ. σταθ. Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

Ἑκπομπὴ 16ῃ 10-1-1970

1ον.- Σὸν Ἀδ'θά κατηβαίνω

καί μέ τό κερμεντόπο μου σὸν Ἀδ'θά κατηβαίνω
ἐκεῖ παραπονέματα, ἕναν βράδον 'νί μένω
θὰ τρωγῶ καί λάσκουμαι ἀπαγιές σά ραχιά
μέ τά πουλόπα τῇ Θεοῦ θ' ἐφτάγω συντροφίαν
Ἐλα ἀρνί μ' ἔλα πουλί μ', ἔλα μὴ τυραννίης με
ἐγὼ θέλω νά χαίρουμαι καί σὺ πάντα κλαινεῖς με

2ον.- Φῶταξον ἦλε μ'

Φῶταξον ἦλε μ', φῶταξον ὥς λύουνταν τά χιδόνια
νά ἔρχουν σὸ ταφόπο μου καί κελαηφοῦν τ' ἀηδόνια
Ἄν ἀποθάνω σὸ ταφί μ' ἔλα τὸν χρόνον μίαν
ἕναν κερτόπον ἄφο με, ποῖσον με συντροφίαν
Ἄν ἀποθάνω γιάβροπο μ' θάψω με μέ τῷ φέγγον
μάραντα καί τραντάφυλλα σὸ κιφαλόπο μ' θέκον

3ον.- Ἄν ἀποθάνω

Ἄν ἀποθάνω θάψτε με σ' ἕναν ψηλὸν ραχόπον
ν' ἀνοῦω τσοπάν' οὐριγμαν καί γαβαλί λαλόπον
Ζωή μ' τὰ τέρτια σ' εἶν' πολλά καί ἡ χρά σ' ὀλίγον
ἄλλο καρδόπον 'νι ἔχω ἐγὼ, ἐκεῖνο πα νά δίγω
Ἄν ἀποθάνω ναι ρίζα μ', πλάσον σὸ κανόνι
θὰ παίρνει καί πᾶν θάφνει με, θ' ἀπομένεις μαναχόνι

4ον.- Πού ἀποθάν 'νι κλώσκειται

Πού ἀποθάν 'νι κλώσκειται, πού γερά 'νι νεοῦται
πού τρώει καί πίν' καί χαίρεται, καμμίαν 'νι κομποῦται
Ἄουτ' ὁ κόσμος μάταιον, ντ' ἐφτάμε ἀπομέν' μας
κι' ἄλλ' ἀπ' ὀπίσ' ὁ θάνατος, κάθεται κι' ἀναμέν' μας
Σὴν ἐγκλεσίαν ὄντες πᾶς, κλώστ' τέρεν τά ταφία
σὸν κόσμον ἐν καί θάνατος, μὴ καίης τά ξένα φθα

5ον.- Ἀς τρώγωμε καί πίνωμε

Ἀς τρώγωμε καί πίνωμε κι' ἐμεῖς ὥς τραγοῦμε
σὸν κόσμον ἐν καί θάνατος, ἐμεῖς πάντα αἰ ζοῦμε
Νά σάν ἐμᾶς καί τοῖ Ρωμαίους, π' ἐφτάμε πάντα κέφια
καί τρώγωμε καί πίνωμε καί ζοῦμ' ἄμον ἀδέλφια
Σὸν κόσμον, πού 'νι ἐγάπεσεν, φιλίαν, πού 'νι ἐποίηεν
χαῖβάν ἔρθεν κι' ἐπέρασεν, καλαμπαλί 'ἐποίηεν

6ον.- Σ ὁ λ ο .